

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Epistola VIII. Hilari papæ ad episcopos Galliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

- I. *Hermem Narbonensi ecclesie præsidere ita permittis, ut ordinandorum episcoporum careat potestate.* *proficiscantur. Quod si eas impetrare non poterunt, causam discutiet episcopus Arelatensis.*
- II. *Vt Concilia quotannis fiant ex quibus prouinciis poterunt, & a Leontio conuocentur.* *IV. De parochiis ecclesie Arelatensis, quas repetebat Leontius, iudicium ad episcopos remittit.*
- III. *Vt sine metropolitani literis episcopi in aliam prouinciam non* *V. Vt prædia ecclesiastica non alienentur, nisi apud Concilium alienationis causa prius doceatur.*

*DILECTISSIMIS FRATRIBVS EPISCOPIBVS
Prouinciæ Viennensis, Lugdunensis, Narbonensis primæ
& secundæ, & Alpium Pœninarum,
Hilarus episcopus.*

QVAMQVAM notitiam dilectionis vestræ quanta vel qualia in Narbonensi ac Biterrensi ecclesia dudum sint admittæ non lateant, & præsumptionis improbitas ad nos usque perueniens procul dubio regionibus manifesta fit Gallicanis: apostolicæ tamen sollicitudinis interest, culpas in nostro deprehensas examine non tacere; ne per incongruum silentium cum iniqua agentibus habere videamur conuiuentiæ portionem. Olim igitur urbium præfides prædictarum sanctæ memoriæ decessori meo non minus quam nobis, etiam tunc attulerunt doloris, illicitis petitionibus audendo prosequi, quod vix apud patientiam nostram sola necessitatum potuit deploratione leniri. Quibus enim, sicut etiam vos probatis, factum constat exemplis, & qua non obiurgatione dignissimum est, quod sanctorum patrum decretis, & ipsis repugnat Canonum institutis? cum ideo se frater iam & coepiscopus noster Hermes a Narbonensi ecclesia credidit iure suscipi, quia indigne a Biterrensibus, quibus ordinatus est, dicebat excludi. Qui si vere hoc in se factum doleret, & legitimo remedio subuenire propriæ scisset iniuriæ, vindictam magis debuit sperare perpeffis, quam veniam perpetratis. Denique si nunc saltem communi omnium Do-

mini sacerdotum vtatur animo, si imitetur exemplum, si ad hæc quæ ecclesiastica quietis contemplatione vtcumque sopita sunt, oculis cordis intendat, & pro totius ecclesiæ pace, vel fide, quæ sunt multipliciter errata consideret: nihil est profecto, quod non etiam ipse reprehendat, & erubescat sibi annui, quod in altero laudabiliter improbarit. Scimus enim, & iam diu de memorati fratris conuersatione nihil habemus ambiguum, cum antea acta vitæ ipsius cursum, & retro * antepositum nostro reuoluentes animo, hos illum, quos in eo arguimus, incurrisse potius, quam fecisse, æstimamus excessus. De quibus præsentente fratrum numeroso Concilio, & ex diuersis prouinciis ad diem natalis nostri in honorem beati Petri apostoli per Dei gratiam congregato, præsentibus fratribus & coepiscopis nostris Fausto & Auxanio, atque agentibus plurimis, quæ vigorem respiciunt auctoritatemque iudicii, id a nobis pacis est amore constitutum, vt in sententia, quam sub aduersione vtriusque legationis inde directæ, Christo Domino nostro inspirante, protulimus, neque caritas euangelicæ indulgentiæ, neque apostolicæ virga defuerit disciplinæ. Namque in totum nec remittere nos fecit indulgentia, nec affectio coercere.

I.

Ei qui nunc ecclesiæ Narbonensi præsidere permittitur, ordinandorum episcoporum, ob hæc quæ prauè facta sunt, sustulimus potestatem. quam ita ad fratrem & coepiscopum nostrum Constantium Veticæ ecclesiæ antistitem, quia auo honoris primas esse dicitur, pertinere censuimus, vt si superstite Herme episcopo defunctus fuerit, illum hæc cura respiciat, quem repererit episcopalis ordo primatem. Herme autem episcopo deficiente, faciendorum mos antistitem Narbonensi mox reddatur ecclesiæ, quem non ciuitas, sed causa præsumptionis amisit. Vnde vestræ fraternitatis in Domino sincera dilectio, sollicitudinem pastoralis curæ in suis sedibus partita nobiscum, commissarum sibi ecclesiarum diligentiam vigilanter exerceat, & eorum taliter quæ in Narbonensi prouincia emerfere, meminerit, vt detestetur factum potius, quam sumat exemplum. Quod ita deinceps esse nolumus, sicut nouimus non fuisse. Itaque,

* omne
propofitum

fratres carissimi, necessariis studiis est agendum, ne error, quem iuuante Christo Domino nostro nuper aboleuimus, aut in similes, aut in nouos vnquam prodire possit excessus. Quod vtique non aliter poterit præcaueri, nisi statuta venerandorum Canonum in faciendis conuentibus, quos hætenus omitti fecit certa necessitas, exequamur: in quibus possint, pro emergentium necessitate causarum, ad ecclesiasticæ obseruantiam disciplinæ, & quæ secus facta fuerint, corrigi, & sequenda constitui.

II.

Per annos itaque singulos, ex prouinciis quibus potuerit congregari, habeatur episcopale Concilium: ita vt opportunis locis atque temporibus, secundum dispositionem fratris & coepiscopi nostri Leontii, cui sollicitudinem in congregandis fratribus delegauimus, metropolitanis per literas eius admonitis, celebretur: vt si quid vsquam vel in ordinandis episcopis, vel presbyteris, aut cuiuslibet loci clericis faciendis, contra præcepta apostolica reperitur admissum, aut in eorum conuersatione quippiam reprobatur, communi omnium auctoritate refectur. In ea præcipue celebritate conueniatur, quæ præsidente Christo Domino nostro, & veneranda sit sanctis, & formidanda peruersis. Nec cuiquam licebit a regulis euagari, quas sibi iuxta Canonum definitiones vnita fraternitas in commune præfixerit: cum imminente quotannis examine ita singuli actus suos dirigent, vt his discussio iudicii optari magis debeat, quam timeri. In dirimendis sane grauioribus causis, & quæ illic non potuerint terminari, apostolicæ sedis sententia consularur.

III.

Illud etiam non possumus præterire, quod solitudine diligentiore curandum sit, ne præter metropolitanorum suorum literas aliqui ad quamlibet prouinciam audeant proficisci. quod etiam in omni genere officii clericalis per singulas debet ecclesias custodiri. Quibus e contrario hac ratione prospicimus, vt si hoc impetrare per aliquam non meruerint simultatem, cum duobus metropolitanis prouinciarum, quæ congruæ sunt, Arelatenis episcopus cuncta discutiens, pro causæ qualitate
obser-

obseruanda constituat: nec in iniuriam alterius alienum clericum suscipi præter testimonium proprii antistitis secundum Canonum statuta præcipiet. Singuli autem fratres, vniuersique cognoscant parendum esse præsentibus constitutis. quibus etiam commonitio nostra denuntiat in eos Christi Domini nostri iudicium minime defuturum, qui declinando superba rebellione conuentus, conscientia suæ testimonio confutantur sacerdotalis innocentia fiduciam non habere.

IV.

Præterea eiusdem fratris libellus oblatu est nobis, quo perhibet parochias Arelatensis ecclesie a prædecessore suo Hilario in alios (quod non licuit) fuisse translatas, petens illas pristino iuri nostra auctoritate restitui. Sed moderaminis apostolici memores, fraternitati vestrae querelam ipsius remisimus audiendam, ut in vestro conuentu ea quæ a nobis sperata sunt, allegentur, & quæ ecclesiasticis regulis congruunt, decernantur.

V.

Simul etiam super hoc vniuersam fraternitatem volumus esse commonitam, ne prædia, quæ neque deserta, neque damnosa sunt, & ad ecclesiam pertinent, ex quibus plurimorum consuevit necessitatibus subueniri, aliquo iure in alterum transferantur, nisi prius apud Concilium alienationis ipsius causa doceatur, ut quid fieri debeat, communi omnium deliberatione tractetur. Deus vos incolumes custodiat, fratres carissimi. Data III. Nonas Decembris, G. L. P. Seuro Augusto consule.

EPISTOLA IX.

HILARI PAPÆ

AD LEONTIVM.

De Mamerto episcopo, qui extra suos fines Deensibus episcopum ordinarat, ut illius causam in Synodo examinet.

Dilectissimo fratri Leontio Hilarus.

QVALITER contra sedis apostolicæ veniens constituta, sacerdotalem modestiam Mamertus episcopus Viennensis exceßerit, dilectionis tuæ debuimus relatione cognoscere, ut ausibus talibus maturum & iux-

Concil. Tom. 9.

000